

Cvjetnica 2013.

Braća u protestantskim Crkvama imaju jedno temeljno pitanje koje postavljaju u evangelizaciji, a to je: „Jesi li spašen?“ Mi se **katolici** na to pitanje obično zbunimo i ne usudimo se gotovo ništa konkretno odgovoriti, jer na spasenje gledamo odmah **u vidu vječnog života**, tj. kao na ono koje nastupa ili ne nastupa tek poslije smrti. No, pođimo redom.

U Korizmi su uvijek u središtu vjerničkog duhovnog promišljanja riječi: obraćenje, post, pokora, djela milosrđa, molitva itd. No, prevažnu misao za korizmenu obnovu duhovnog života daje nam zapravo nedjelja muke Gospodinove, Cvjetnica, koja kroz Isusovu muku, smrt i uskrsnuće, svake godine ocrtava Isusa pred nama kao Spasitelja i Otkupitelja. Zato možemo temu **otkupljenja izabrati kao onu o kojoj nam Cvjetnica poglavito progovara**.

U pobožnosti **križnog puta** na početku svake postaje klanjamo se upravo Isusu koji je svojim križem, mukom i uskrsnućem otkupio svijet. O tome molimo u misnim, **nedjeljnim korizmenim molitvama**, to nailazimo i u **Svetom Pismu**, pa se s pravom mogu postaviti pitanja: Što je otkupljenje? Što je to spasenje? Od čega nas je ili od koga nas je to onda Isus od-kupio? Gdje smo mi bili zatočeni da nas je trebao otkupljivati? Što smo time mi kao stvorenja Božja, uopće dobili? Ili grubo rečeno – kakvu korist ima čovjek od Kristovog otkupljenja o kojem govore sveta Pisma?

Čini se da bi se moglo odgovore potražiti **baš tim redom**:

1. **U kakvom se to čovjek zapravo stanju nalazio** ili u kakvom se to stanju nalazi, da je (bio) potreban otkupljenja?
2. **Što je Isus učinio**, ili što čini, da čovjeka iz tog i takvog stanja izbavi, otkupi, spasi?
3. **Što to čovjek dobiva Isusovim činom otkupljenja**, kakvu korist zapravo čovjek ima od spasenja i otkupljenja?

1. Prvi čovjek se **odvojio od Boga** onog časa kada Mu je u Raju zemaljskom u neposlušnosti rekao **svoj prvi NE**. Izabrani Izraelski narod na isti se način nevjernošću odvajao od mnogih saveza koje su sklopili s Bogom i završavao u lutanjima, u ropstvu i izgnanstvu.

2. **Isus je došao na Zemlju** da kao Sin Božji **objavi čovjeku** zadnju, jedinu i vječnu **ponudu pomirenja s Bogom** i ponovnog vraćanja k Njemu. No, ovog puta nije riječ više o obnovi saveza kao naroda, u masi, nego se svaki pojedinačno može opredijeliti za Boga, za objavljenu istinu u Evanđeljima i tako se uključiti u novi Božji narod – Crkvu. **Kako je to Isus učinio?** Upravo kroz otkupljenje, kroz svoju muku, smrt i uskrsnuće => **kroz svoje DA Bogu i njegovoj volji, kroz svoju poslušnost Bogu Ocu**.

3. Čovjek, kad prihvati Isusa za svoga spasitelja i Otkupitelja po Isusovom otkupljenju **dobiva vrlo vidljive plodove**, od kojih ćemo nabrojati četiri osnovna:

=> **Uspostavlja ponovno zajedništvo s Bogom**, koje je bilo narušeno Adamovim odlaskom od Boga. Prihvatanjem tog zajedništva s Bogom Ocem, Bogom Sinom i Bogom Duhom Svetim, čovjeku je otvorena nova budućnost, novi život, poput roba kojemu je kupljenja i darovana sloboda.

=> **To zajedništvo čovjeka i Boga počinje danas, ovdje sada** – tj. onog trenutka kad čovjek Isusa zaista prihvati za svojeg Spasitelja, te kad njegovu objavu Oca i njegove istine iz Evanđelja stavi u središte svojega života. Tada u tom zajedništvu, danas, počinje novu budućnost, borbu protiv đavla, smrti, zla. Ali => ne više svojom snagom, nego snagom Njegovom.

=> **Otkupljenje je proces koji traje**: vrijedio je za ljude Isusovog vremena, vrijedi za čovjeka danas, a vrijedi za mene iz dana u dan, kad se za vrednote pokazane u Isusovom otkupljenju moram opredjeljivati.

=> **Potpuno otkupljenje** svega stvorenja biti će na svršetku svijeta, kad će onaj na prijestolju reći: „Evo sve činim novo, novo nebo i novu zemlju!“ (Usp. Otk 21)

Učinimo ovaj govor sada vrlo konkretnim: čovjek danas doista jest u **ropstvu grijeha**, u **ne-slobodi**, u **otuđenju**. Zarobljen je svime čega se ne može osloboditi, riješiti: mržnja, pohlepa, egoizam, droga, alkohol, vlastito tijelo. Čovjek današnjice (često i vjernik) je u svojoj nutrini zapravo nesretan, neispunjen, bez smisla, **otuđen**. Kao da je doista zarobljen i nešto mu je ukradeno, a to ukradeno jest sreća, zadovoljstvo, mir, radost... Bez toga ostaje uvijek kad je u grijehu, kad se od Boga odvoji.

Čovjek je pokušavao i pokušava sam izaći iz ovog stanja otuđenosti, pa traži njegove uzroke i nabraja ih: siromaštvo, neravnopravna podjela dobara, krivi društveno-politički sistemi, neravnopravnost spolova itd., itd. No sve ovo nije i neće čovjeku vratiti smisao i zadovoljstvo života, **jer preskače onaj temeljni uzrok otuđenja i odlazaka u lutanje i ropstvo – a to je odlazak od Boga, to je čovjekov NE Bogu.**

Dakle => Želi li čovjek (vjernik) doista razumjeti i **prihvatiti bit Isusovog otkupljenja** i želi li odbaciti nezadovoljstvo i otuđenje, **valja mu se ponajprije U POSLUŠNOSTI VRATITI BOGU.** **Poput Krista iz dana u dan govoriti svoj DA Božjoj volji, Božjoj istini i Božjem planu za njega.**

Vjerujem da sada vidimo kako je važno razumjeti tu središnju temu naše vjere – otkupljenje. Vjerujem da vidimo koliko ima smisla ono pitanje - „Jesi li spašen?“ – jer odgovor si možemo i trebamo dati samo jedan: „Jest, moje spasenje je počelo, ja ga živim, te se iz dana u dan u snazi Gospodnjoj odlučujem za svoj DA Bogu, DA njegovim zapovijedima i DA njegovoj istini objavljenoj po Isusu Kristu, Spasitelju i Otkupitelju.

Cvjetnica 2013 -dk-